

vilde gjøre det, selv om der ingen Hjemmel er dertil; men det vilde maasse have været rigtigt, om der havde været Hjemmel til at gjøre det. Det kan ogsaa faae megen Betydning med Hensyn til at berolige Stemningen i en Jurisdiktion, hvor en Sygdom er brudt ud, at man har Midler til at stoppe det Hele og sige: Nu maa Svinene ikke længere flyttes fra det ene Sted til det andet; vi maa vide til enhver given Tid, hvor de er. Mulig kunde det være rigtigt, inden man skrider dertil, at forsøge en anden mildere Fremgangsmaade, som der nu navnlig vil blive Midler til at administrere ved Hjælp af § 4, naar den bliver Lov, nemlig, om det ikke kunde være rigtigt og nødvendigt, at man paa saadanne særligt mistænkelige Steder Iholdt en Protokol over, hvor Svinene komme hen. Det vil jo meget let kunne gøres, naar der først er udnævnt disse Mænd til at støtte Politimesteren i hans Virksomhed, saa at forlange, at ethvert Kjøb og Salg, der foregaar, bliver anmeldt for at man, hvis det viser sig, at Mistanken er begrundet, paa en Gang ved at undersøge denne Protokol kan vide, hvor Svinene ere komne hen. Det er ogsaa Noget, jeg vil tillade mig at henstille til den høitærede Minister. Der har med Hensyn til Begravelsen af de nedslagne Svin været forskjellige Strupler, som jeg vel ikke behøver her at nævne; de ere selvfølgelig ogsaa komne den meget ærede Minister for Døre. Man har været i nogen Tvivl, om de Foranstaltninger, der ere truffne, hvor Svin i hundredvis ere bleve begravne paa samme Sted, for at tilintetgjøre Nesterne af disse Svin, virkelig have været tilstrækkelige, og om der ikke deraf kan frygtes Fare for Omegnen. Jeg nævner det for at give den høitærede Minister Seilighed til at udtale sig om dette Punkt.

De to næste Paragrafer gaa jo ud paa at give Ministeren den Myndighed, som han har savnet i angaaende Lossepladserne. Da disse Paragrafer ere redigerede som en almindelig Bemyndigelse, vilde jeg gjerne vide, om der er andre Steder her i Landet, hvor man fodrer Svin op paa Lossepladser end netop her i Kjøbenhavn. For Kjøbenhavns Vedkommende have vi nu — og det kan jeg ikke noksom prise, uagtet jeg vilde ønske, at den høitærede Minister ogsaa der havde havt Legalitetens Grund under sine Fødder — faaet Ende paa den Skandale, vi have havt her i den Retning. Der er vist ingen Grund til at komme videre ind derpaa nu. Er der Noget, hvorom

Alle have været enige, saa er det sikkert dette, at disse Lossepladser burde ryddes, og jeg tror, at der vil opnaas en lignende Enstemmighed om, at de bør ryddes uigenkaldeligt, endeligt, og uden at der senere bliver Mulighed for at bringe en lignende Trafik i Gang her. Men samtidig med, at jeg nævner det, kan jeg dog ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, om der ikke er videre Foranstaltninger at træffe — maasse ikke i Forbindelse med dette særlige Lovforslag, men i det Hele, naar vi komme til at behandle dette almindelige Spørgsmaal — videregaaende Foranstaltninger, som ere paatrængende nødvendige for at værges om vore Besætninger og særlig da om vore Svinebesættningers Renhed og Renlighed; thi ganske vist er det i særlig Grad forargeligt, at man har set Dyr i hundredvis her omkring Kjøbenhavn leve paa Møddinger, men der er Ingen her i Salen, som er uvidende om, at det, at se Svin paa Møddinger ikke er Noget, som særlig vedrører Kjøbenhavn, det er Noget, man fandelig ogsaa ser i det øvrige Land, og dersom man mener, at det er en uappetitlig Ting i Kjøbenhavn, er det fandelig ikke mere appetitligt paa Landet. Mon der ikke vilde være Grund til at træffe mere almindelige Renlighedsbestemmelser for vore Svinebesætninger. Jeg tror ikke, at Svinene ere saa store Svin, som man i Almindelighed mener, og naar der derfor til Svineavl knytter sig særligt uappetitlige Forhold, er det mange Gange, fordi Menneskene ere større Svin end Svinene, og derpaa bør der sikkert raades Bod. Jeg veed nu nok, at man herimod vil gjøre en Indvending, som jeg ikke underurderer. Man vil sige, at dersom man træffer slige almindelige reglementariske Bestemmelser om Renligheden i Svinestier og giver Forbud mod, at Svin findes i Nærheden af Møddinger eller at Svin overhovedet findes paa Møddinger — jeg tror ikke, der er nogen landøkonomisk Nødvendighed for, at Svin findes der, jeg tror egentlig heller ikke, det er for at give dem Bidrag til deres Underhold, jeg tror meget snarere det er, fordi man mener, at det er underholdende og behageligt for Svinene at tilbringe en Timestid paa de Steder, desto mindre Jøie kan der være til at opretholde denne Ordning, og desto mindre Betænkelighed er der ved at forbyde noget Saadant — altsaa jeg tror nok, at hvis vi komme til en Lov her om reglementariske Sundhedsbestemmelser for Dyr i det Hele og navnlig Svin, vil vi møde den Indvending, at det vil føre til et ganske utroligt Posetiggeri. Politimesteren, Sognesogden eller Politibetjentene ville